

Men bliver det saaledes, at Menighedsraadene skulle beskikke denne Ringer, synes jeg ogsaa, Konsekvensen deraf maa være, at Menighedsraadene faa Tilsyn med, hvordan den Mand, de beskikke, udfører sit Hverv. Det vilde være meget uheldigt for en Kirkebylærer at skulle have Tilsyn med denne Mand. Nødig vil han selvfølgelig klage over en saadan Mand, naar der er et eller andet i Vejen, og det er altid paa anden Haand, Menighedsraadene faa Underretning herom. Menighedsraadets Formand derimod kommer jo stadig i Kirken og vil let kunne føre Tilsyn dermed, og det er rimeligt, at han faar Ansvar for, hvad det er for Folk, der beskikkes.

Det har ogsaa været omtalt, at det er uheldigt, at Lønningstillæget til tidligere Timelærere eller konstituerede Lærere skal være afhængigt af, at de ansættes ved samme Kommunes Skolevæsen. Jeg skal blot give min fulde Tilslutning til, at de faa samme Ret, selv om de blive kaldede til andre Kommuners Skolevæsen. — I § 10 er der en lille Ændring med Hensyn til Privatskolen, der gaar ud paa, at der skal være 10 Elever i Gennemsnit, for at Skolen kan faa Del i den Understøttelse, Staten giver til de private Skoler. Jeg synes, at dette er meget humant og Tallet meget lavt sat, men det er en af de største Fejl og Urimeligheder ved den gamle Skolelov, at Privatskolerne i Byerne ere aldeles udelukkede fra Tilskud. Privatskolerne i Byerne kunne staa under aldeles samme Forhold som Privatskolerne paa Landet. Jeg ved, at Forholdene somme Steder ere saadanne, at en Del af Børnene gaa i Skole for indtil $\frac{1}{4}$ af den Betaling, som ellers vilde være nødvendig for at kunne lønne Læreren og holde Skolen. Det er jo givet, at disse Skoler bevirke, at der ikke bliver ansat saa mange kommunale Lærere i vedkommende Kommune, og derved vil jo Kommunen slippe for en Del Udgifter. Men ogsaa Staten vil slippe for en Del Udgifter, idet den vil slippe for Lønningstillæget til disse Lærere. Naar disse Folk nu spørge: Hvad er Grunden til, at man slet ikke kan faa dette Tilskud, naar man arbejder akkurat under samme Vilkaar som paa Landet? saa maa jeg sige, at jeg kan ikke bestemt sige, hvad Grunden kan være, og jeg tror, det vilde være heldigt og rigtigt at udvide det til, at ogsaa Privatskoler i Byerne kunne faa Tilskud. Selvfølgelig maa der sættes et større Børnetal for Skolerne i Byerne. De have

lettere ved at samle et større Antal Børn, og der drives megen privat Undervisning paa den Maade, at velstaaende Folk holde en Lærer for nogle ganske faa Børn. Naar Tallet da er sat til 10 Børn for Landets Vedkommende, kunde man jo for Byernes Vedkommende sætte det til 50; saa kan man være sikker paa, at det ikke er en Flok af velhavende Børn, der udgives for en privat Skole.

Men samtidig med, at jeg gør opmærksom paa dette, er det naturligvis rigtigt at minde om, hvorledes den Sum af 35,000 Kr., som er bevilget til den private Skole, slaar til. Der vil man jo se, at den Forudsætning, man i sin Tid gik ud fra, at Tilskuddet til private Skoler vilde udgøre saadan noget som 6 Kr. pr. Barn, langt fra slaar til, det er jo kun circa Halvparten, man opnaar i Statsunderstøttelse. Naar nu Privatskolerne i Byerne ogsaa skulle drages ind derunder, hvad jeg anser for fuldstændig retfærdigt, vilde det ogsaa være rigtigt, at man fik denne Sum forhøjet, og da det var en Forudsætning, man gik ud fra ved Loven af 1899, at et saadant Tilskud af 6 Kr. pr. Barn skulde gives, medens det nu viser sig, at det kun bliver circa Halvdelen, tror jeg ikke, at det vil kunne volde Vanskeligheder at faa det ordnet ved denne Lov. I øvrigt skal jeg anbefale Forslaget, som jo er et i mange Henseender udmærket Tillæg til den nuværende Lov af 1899.

Slengerik: Det betydningsfulde Forslag, som den højtærede Indenrigsminister forelagde i Dag her i Tinget, og som dette Tings store Flertal selvfølgelig hilser med allerstørste Glæde, vil jo ogsaa, naar det en Gang bliver gennemført som Lov, komme til at øve sin Indflydelse paa det Omraade, som vi behandle her i Dag i det foreliggende Forslag. Imidlertid vil det vel dog være rigtigst, at vi under Behandlingen af det foreliggende Forslag gaa ud fra den nuværende Tingenes Tilstand, og det skal jeg da ogsaa tillade mig at gøre med Hensyn til det enkelte Spørgsmaal, jeg gerne vil omtale.

Som bekendt indeholder Skoleloven af 1899 den Bestemmelse, at Første- og Ænelærere paa Landet skulle tages med paa Raad, før Skoleautoriteterne træffe deres endelige Afgørelse med Hensyn til forskellige Sager inden for Skolevæsenets Ordning. At dette er en udmærket god Bestemmelse, ere vel alle enige om. Man maa vel være kommen paa det rene med, at den danske Folkeskoles Lærere bør